

ยุทธศาสตร์การป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิด ในกรุงเทพมหานคร Juvenile Delinquency Prevention Strategy in Bangkok Metropolis

ศรุต สงวนสุข

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

Sarut Sa-nghuansak

Royal Thai Police

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน สร้างยุทธศาสตร์ และประเมินยุทธศาสตร์โดยผู้เชี่ยวชาญ รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA: Confirmatory Factor Analysis) พบว่า องค์ประกอบปัจจัยการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยครอบครัว โดยสถานศึกษา โดยชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย โดยนโยบายหน่วยงานภาครัฐ และองค์ประกอบการยับยั้งการกระทำผิดโดยตัวเด็กและเยาวชน มีความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) มีค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นำมาวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับ (Multilevel Structural Equation Modeling: SEM) ด้วยโปรแกรม IBM SPSS AMOS 21 (Analysis of Moment Structures) พบว่า สมการโครงสร้างตามสมมติฐานสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค - สแควร์ (Chi - square) เท่ากับ 212.129 ค่า χ^2/df เท่ากับ .960 องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 221, P-value เท่ากับ .654 ค่า RMSEA เท่ากับ .000 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ .964 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษามีอิทธิพลทางตรงต่อการยับยั้งพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยชุมชนท้องถิ่น มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยผ่านตัวแปรด้านครอบครัว ปัจจัยด้านนโยบายหน่วยงานภาครัฐ มีอิทธิพลทางอ้อมในการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนโดยผ่านตัวแปรสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นำผลการวิจัยมายกร่างยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฝึกเด็กและเยาวชนให้สามารถระงับ ยับยั้ง ลด ละ เลิกการกระทำผิดได้ด้วยตนเองฝึกการปฏิบัติจริงและประเมินผลด้วยตัวชี้วัด จนเกิดเป็นจิตสำนึกที่ดีสามารถยับยั้งการกระทำผิดได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ฝึกปฏิบัติและประเมินผลเพื่อพัฒนาฟื้นฟู ระบบครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ให้กลับมามีบทบาทในการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) เป็นต้นแบบ (Role Model) เพื่อสามารถเป็นผู้อบรมแนะนำเยาวชน (Instructor Coach Training Youth) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เชี่ยวชาญ 8 คน ประเมินยุทธศาสตร์ว่าสามารถดำเนินการได้ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง โดยต้องฝึกปฏิบัติจนเกิดเป็นจิตสำนึกที่ดี โดยให้ยุทธศาสตร์ที่ 1 ต้องกระทำโดยเร่งด่วนเพื่อแก้วิกฤติเด็กและเยาวชนกระทำผิด ยุทธศาสตร์ที่ 2 ให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและไปในทิศทางเดียวกัน และสมควรผลักดันให้ดำเนินการในระดับนโยบายประเทศต่อไป

คำสำคัญ: ยุทธศาสตร์, การป้องกัน, การยับยั้งการกระทำผิดเด็กและเยาวชน

Abstract

This research aims to study the factors influencing the inhibition of juvenile delinquency. Strategic planning and evaluation of the juvenile delinquency prevention strategy was conducted through interviews with eight experts. The sample group was recruited from multi-stage purposive sampling, including 400 people in Bangkok. The statistics used in analyzing the data were CFA (Confirmatory Factor Analysis) which found that variable factors consist of family, education institution, local resident community, government agencies policy that had construct validity and factor loading at the 0.05 level of statistical significance. The statistics used in analyzing the data equation mode were analyzed by Multilevel Structural Equation Modeling (MSEM) according to hypothesis by the program IBM SPSS AMOS 21 (Analysis of Moment Structures). From the data analysis, the structure equation according to hypothesis was consistent with the empirical data considered by Chi – square, which equals to 212.129, while χ^2/df is .960, P-value is .654, RMSEA is .000, and index of fitness is .964. According to the research, it was found that (1) Factors influencing the inhibition of juvenile delinquency are composed of family and education. (2) Institutions and local community have indirect influences

on the inhibition of juvenile delinquency through the access of family activities.
(3) Government policy and local community indirectly influence the inhibition of juvenile delinquency through education.

Strategy 1 Training - Juveniles should be trained to suspend, prevent, and reduce the opportunities to commit a crime with mindfulness, consciousness, and awareness.

Strategy 2 Training and evaluation for the rehabilitation of juvenile delinquency - the family, educational institution, and community should be involved to resolve the problems of juvenile delinquency by playing a role model and being an instructor for youths in the community.

The eight experts recommended that the strategy be applicable and the results are at the high level, but it should be entirely inculcated to all youths. Notably, the first strategy should be implemented as soon as possible to solve the juvenile delinquency, while the second strategy should be operated along with the first one and pushed forward to the national policy in the future.

Keywords: Strategy, Prevention, The inhibition of juvenile delinquency

บทนำ

ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิดเป็นปัญหาสำคัญระดับชาติ การถูกจับควบคุมอบรม บ่มนิสัย จากการกระทำผิดและการถูกกระทำ เป็นภาระและความสูญเสีย ทางเศรษฐกิจ สังคม เกิดผลกระทบต่อเด็กเยาวชน ต่อครอบครัว เหยื่อผู้ถูกกระทำ สถานศึกษา ชุมชนและสังคม รวมทั้งหน่วยงานองค์กรภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมสังคม (Social Control) (Joseph H. Rankin and L. Edward Wells, 2016) และการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) (Robert F. Bales, 2014) กระทบต่อคุณภาพชีวิต ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ และภาระต่อการจัดบริการทางสังคม มาตรการทางกระบวนการยุติธรรมทางอาญา องค์การอนามัยโลกได้รายงานถึงสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ประกอบด้วยปัจจัยหลายปัจจัย ที่มีความซับซ้อนและเกิดขึ้นที่ระดับที่แตกต่างกัน ปัจจัยทางชีวภาพและปัจจัยส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลที่มีผลต่อการเพิ่มโอกาสของการกระทำผิด เช่น ลักษณะทางประชากร (อายุ, รายได้การศึกษา) ความผิดปกติของบุคลิกภาพ การใช้สารเสพติด ประวัติของผู้กระทำผิด และประสบการณ์ เคยพบเห็นหรือมีส่วนร่วมในพฤติกรรม

การกระทำผิด ปัจจัยความสัมพันธ์ใกล้ชิด เช่น ผู้ที่มีครอบครัวและเพื่อนๆ กระทำผิด คู่สมรสที่ใช้ความรุนแรง ความไม่ลงรอยกันในความสัมพันธ์ การกระทำผิดกับผู้สูงอายุ ปัจจัย บริบทของชุมชน คือโรงเรียน สถานที่ทำงาน และชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ที่อาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ เช่น การดำรงอยู่ของการค้ายาเสพติดในพื้นที่ ไม่มีเครือข่ายทางสังคมที่เข้มแข็งในการป้องกันการกระทำผิด ปัญหาความยากจน (World report on violence and health, 2002) การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีบุตรโดยยังไม่พร้อม มีการพบศพทารกที่เกิดจากการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย จำนวน 2,002 ศพ ในวัดไฟเงินโชตนาราม กลางเมืองกรุงเทพมหานคร (ไทยรัฐออนไลน์, 2557) ร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกจับกุมส่งสถานพินิจเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 - 2559 ใช้เวลา 21 ปี เรียงตามลำดับ พบว่า เด็กเยาวชนกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมากที่สุดกว่าร้อยละ 60 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ร้อยละ 24.14 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ร้อยละ 11.44 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนและวัตถุระเบิด ร้อยละ 7.44 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ 4.47 ที่เหลือเป็นความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ และคดีอื่น ๆ (กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ, 2560) ช่วงอายุที่มีการกระทำผิดมากที่สุด อายุระหว่าง 15-18 ปี ร้อยละ 88 อายุระหว่าง 10-14 ปี กระทำผิด ร้อยละ 12 ผู้ชายกระทำผิด ร้อยละ 93 และผู้หญิงกระทำผิด ร้อยละ 7 สาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เกิดจากการคบเพื่อน ร้อยละ 45 คีตกะนอง ร้อยละ 20 รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ร้อยละ 9.4 สภาพครอบครัว ร้อยละ 6.9 สภาพฐานะเศรษฐกิจ ร้อยละ 2.5 ถูกผู้อื่นชักจูงหรือบังคับ ร้อยละ 2.3 ทะเลาะวิวาท ร้อยละ 2.1 ป่วยทางจิต ร้อยละ 0.09 และเด็กเยาวชนมีการกระทำผิดซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 20.37 (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2558) ปัญหาเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับสภาพปัญหาสังคม การใช้ยาเสพติด การคบเพื่อน การอยู่ในกลุ่มที่กระทำผิด สภาพครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา และสิ่งแวดล้อมรอบตัวเยาวชน โดยมีปัจจัยเสริมคือ พฤติกรรมเลียนแบบ ความคึกคะนองตามช่วงวัย การขาดทักษะในการจัดการกับปัญหาในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรม (Self Regulator) ทำให้ไม่สามารถยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดได้ เนื่องจากขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดผู้แนะนำ ยังไม่มีตัวแบบที่ดี (Role Model) ในการปลูกจิตสำนึกที่ดีสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและเยาวชน โดยสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา การพบรู้เห็นแบบอย่างที่ไม่ดีในชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย เช่น แหล่งอบายมุข ที่มีวุ่นวาย การพนัน และประกอบกับในปัจจุบันยุคสังคม 4.0 มีการรับรู้ข้อมูลจากสื่อดิจิทัลอย่างไร้กฎเกณฑ์ ขาดการกลั่นกรองและการชี้แนะที่ถูกต้องจากผู้ปกครอง ครู อาจารย์ พ่อแม่ และครอบครัว มีเวลาน้อย มุ่งทำมาหากิน ขาดการอบรมสั่งสอน กำกับ หรือดูแล ซึ่งมีผลทำให้เด็กและเยาวชนเลียนแบบพฤติกรรมไม่ดี มีความก้าวร้าวรุนแรง ประกอบกับยังไม่มีรูปแบบทิศทางการป้องกัน

การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพพอ จึงพบว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น มีวิธีการกระทำผิดที่หลากหลายซับซ้อนและรุนแรง อายุผู้กระทำผิดน้อยลง ผู้กระทำผิดมีสถานภาพทางสังคม ทางเศรษฐกิจดีและไม่ดี มีการศึกษาสูง การศึกษาต่ำ กระทำผิดแบบเดี่ยว และแบบองค์กร เด็กและเยาวชนที่อยู่กับครอบครัว และครอบครัวแตกแยก มีการกระทำผิดมีความแตกต่างเพียงร้อยละ 4 แนวทางการป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดด้วยการพัฒนา ปรับบทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย การเป็นแบบอย่างที่ดี และกลับมามีบทบาทในการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) เพื่อส่งผลต่อการสร้างจิตสำนึกที่ดีให้กับเด็กและเยาวชนในการระงับ ยับยั้ง ลด ละ เลิก การกระทำผิดได้ด้วยตนเอง และประพฤติปฏิบัติดี ซึ่งต้องฝึกอบรมให้เด็กและเยาวชนรู้และเข้าใจการเกิดอารมณ์พื้นฐานต่างๆ ของตนเองทุกขณะจิต เช่น อารมณ์หิว อารมณ์รัก โลภ โกรธ โมโห อารมณ์ต้องการทางเพศ และสามารถควบคุมและรู้จักการแสดงออกและการปรับและควบคุมอารมณ์อย่างเหมาะสม การเกิดขึ้นของอารมณ์พื้นฐานดังกล่าวเกิดจากสัญชาตญาณของการดำรงเผ่าพันธุ์ และการเอาชีวิตรอดที่ไม่ได้ฝังลึกในระดับของดีเอ็นเอ (DNA) หรือในยีน (Gene) เท่านั้น แต่สัญชาตญาณของการดำรงเผ่าพันธุ์นี้ฝังรากอย่างลึกที่สุดในระดับจิตใต้สำนึกทั้งมนุษย์และสัตว์ (ว.วชิรเมธี, 2553:33-34) หากเด็กและเยาวชนไม่ได้รับการขัดเกลาอบรมบ่มนิสัย (Socialization) และมีแบบอย่างที่ถูกต้องจาก ครอบครัว สถานศึกษา และสิ่งแวดล้อมรอบตัว เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับสิ่งยั่วยุมากระทบต่อความรู้สึก ภายในและไม่ได้รับการตอบสนองตามปรารถนา ก็จะแสดงพฤติกรรมกระทำผิดในรูปแบบต่างๆ ออกไปเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการจึงเกิดเป็นพฤติกรรมกระทำผิด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบปัจจัยตัวแปร ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ด้านนโยบายหน่วยงานภาครัฐ ที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ส่งผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน พัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดในกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อประเมินยุทธศาสตร์การป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

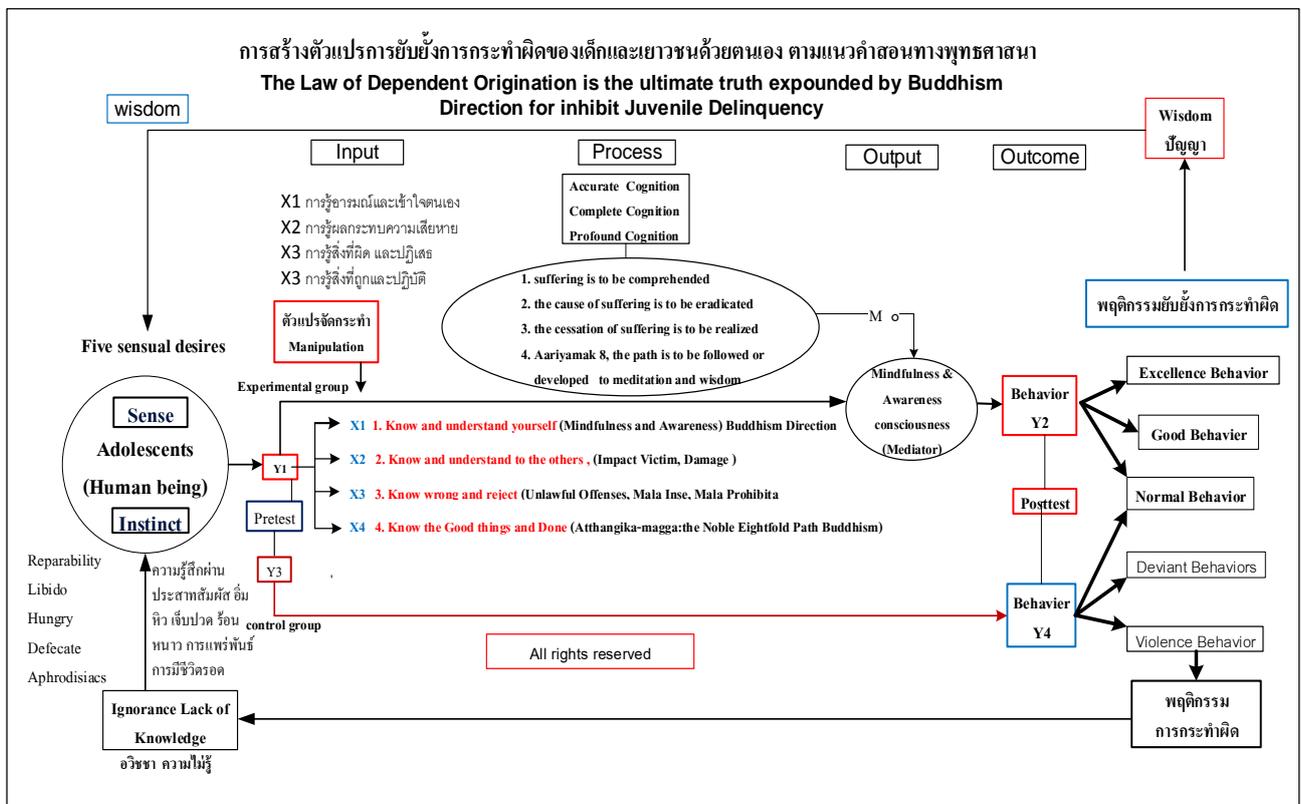
ปัจจัยตัวแปรด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ด้านนโยบายหน่วยงานภาครัฐ มีอิทธิพลต่อการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ระเบียบวิธีการวิจัย

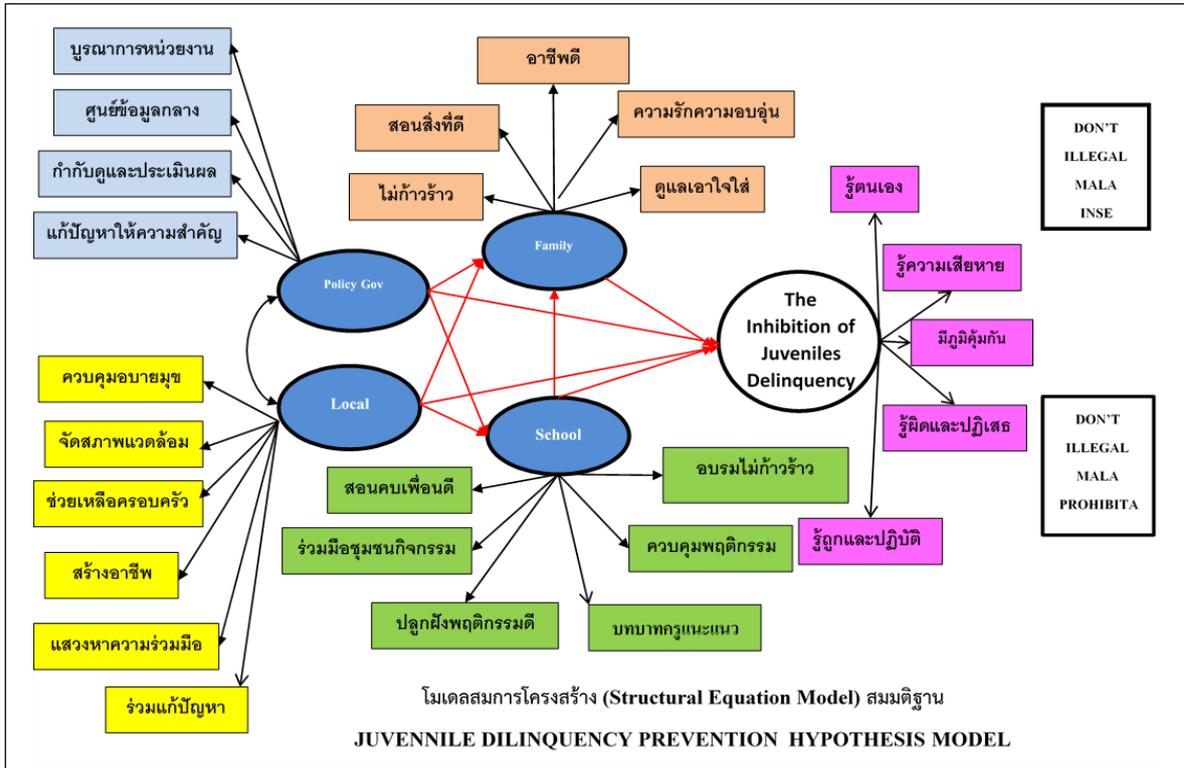
การวิจัยใช้การวิจัยและพัฒนา (Research & Development) แบ่งออกเป็น 3 ระยะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังนี้

ผลการวิจัยระยะที่ 1

ผู้วิจัยได้สร้าง โมเดลโครงสร้าง (Structural Model) ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ระหว่างตัวแปรภายนอกและตัวแปรภายใน โดยใช้เส้นลูกศรแสดงทิศทาง ประกอบด้วย โมเดลการวัด (Measurement Model) 5 โมเดล ที่มีหลักฐานทางทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรแต่ละตัวแปรรองรับสนับสนุน และสมการโครงสร้างสมมติฐาน 1 โมเดล (Structural Equation Modeling: SEM) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable) 26 ตัวแปร เพื่อวัดตัวแปรแฝง (Latent or Unobserved Variable) 5 ตัวแปร ที่เป็นตัวแปรบ่งชี้ส่งผลต่อการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ผู้วิจัยได้สร้างตัวแปรการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนตามแนวหลักคำสอนทางพุทธศาสนา เรื่องสติสัมปชัญญะ การรู้ตนเองว่ามีอารมณ์เช่นใดในทุกขณะจิต และสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ และทางปฏิบัติเพื่อฟื้นทุกข์ด้วยทางสายกลางมรรค 8 ปรากฏตามแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การสร้างตัวแปรการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ภาพที่ 2 แบบจำลองสมการโครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิด

ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

องค์ประกอบปัจจัยตัวแปรที่ส่งผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เพื่อกำหนดเป็นข้อมูลเฉพาะของโมเดลเชิงสาเหตุ (Causal or Relationship Model) (Cooley, 1978) และสร้างแบบจำลองสมมติฐานการป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 5 ตัวแปรแฝง และ 26 ตัวแปร สังเกตได้ที่เป็นตัวแปรเหตุ ส่งผลต่อตัวแปรตาม คือการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดโดยตัวเด็กและเยาวชน ดังนี้

1. ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรด้านครอบครัว (Family) เป็นตัวแปรแฝง Exogenous Latent Variables (Unobserved Variable) ที่มีค่าคงที่และถูกวัดด้วยตัวแปรสังเกตได้ Endogenous Variables Manifest (Observed Variables) ที่เป็นองค์ประกอบปัจจัยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการตรวจสอบทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม ที่ส่งผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ด้วยการระงับยับยั้งลด ละ เลิก การกระทำผิดด้วยตนเอง ประกอบด้วย

1.1.1 ครอบครัวมีความปรองดอง ไม่มีพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นแบบอย่างที่ดี

1.1.2 ครอบครัวมีการอบรมบ่มนิสัยที่ดี เช่น การรู้จักการคบเพื่อน การแยกแยะถูกผิด การปฏิเสธสิ่งไม่ดี การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

1.1.3 ครอบครัวมีอาชีพที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ประพฤติดังกฎหมาย ไม่ขัดศีลธรรม มีรายได้พอเพียงเหมาะสม

1.1.4 ครอบครัวมีความรักความอบอุ่น ความเข้าใจ ความเอื้ออาทร การชื่นชมสิ่งที่ดี

1.1.5 ครอบครัวดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา สร้างความเข้าใจไม่ทอดทิ้ง ไม่ห่างเหิน

1.2 ตัวแปรด้านสถานศึกษา เป็นตัวแปรแฝง Exogenous Latent Variables (Unobserved Variable) ที่มีค่าคงที่และถูกวัดด้วยตัวแปรสังเกตได้ Endogenous Variables Manifest (Observed Variables) ที่เป็นองค์ประกอบปัจจัยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการตรวจสอบทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม เพื่อให้ส่งผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนให้สามารถ ระวัง ยับยั้ง ลด ละ เลิก การกระทำผิดด้วยตนเอง ประกอบด้วย

1.2.1 สอนให้รู้จักการคบหาสมาคมเพื่อนที่ดี ปฏิเสธสิ่งไม่ดี ยินหยัดทำสิ่งถูกต้อง ไม่คล้อยตามเพื่อนในทางที่ผิด

1.2.2 ร่วมมือกับชุมชน มีกิจกรรมที่ดีป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.2.3 ปลูกฝังควบคุมพฤติกรรมรุนแรง ทางกาย วาจาใจ ในสถานศึกษา

1.2.4 ฝึกเยาวชนไม่ให้มีพฤติกรรมก้าวร้าว ใช้เหตุใช้ผล รู้ถูกรู้ผิด

1.2.5 ควบคุมพฤติกรรมในสถานศึกษา เช่น การสูบบุหรี่ ของมีเงินเมา พฤติกรรมก้าวร้าว

1.2.6 เสริมสร้าง บทบาทของครูแนะแนว ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนอย่างถูกวิธี

1.3 ปัจจัยตัวแปรด้านชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย เป็นตัวแปรแฝง Exogenous Latent Variables (Unobserved Variable) ที่มีค่าคงที่และถูกวัดด้วยตัวแปรสังเกตได้ Endogenous Variables Manifest (Observed Variables) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการตรวจสอบทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม สร้างเป็นองค์ประกอบปัจจัยเพื่อส่งผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ให้สามารถ ระวัง ยับยั้ง ลด ละ เลิก การกระทำผิดด้วยตนเอง ประกอบด้วย

1.3.1 ควบคุมแหล่งอบายมุขลดการมั่วสุ่มมีพื้นที่แสดงออกมีแบบอย่างที่ดีในชุมชน

1.3.2 ออกแบบสิ่งแวดล้อมในชุมชนเพื่อป้องกันการกระทำผิด เช่น การจัดการที่เปลี่ยนระบบแสงสว่าง การสร้างพื้นที่ปลอดภัยการเฝ้าระวัง การเตือนภัย

1.3.3 การช่วยเหลือแนะนำแก้ปัญหาให้กับครอบครัวที่มีเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง

1.3.4 เสริมสร้างอาชีพรายได้ให้ครอบครัวให้มีอาชีพที่เหมาะสม รายได้เพียงพอ

1.3.5 แสวงหาความร่วมมือกับครอบครัวสถานศึกษาแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิด

1.3.6 ชุมชนสร้างความเข้าใจกำหนดผู้รับผิดชอบร่วมกันแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิด

1.4 ปัจจัยตัวแปรด้านนโยบายหน่วยงานภาครัฐ (Policy) เป็นตัวแปรแฝง Exogenous Latent Variables (Unobserved Variable) ที่มีค่าคงที่และถูกวัดด้วยตัวแปรสังเกตได้ Endogenous Variables Manifest (Observed Variables) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการตรวจสอบทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม เพื่อให้ส่งผลต่อการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกระทำผิด ด้วยการมีนโยบายด้านต่างๆ ในการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชนให้สามารถ ระงับ ยับยั้ง ลด ละ เลิก การกระทำผิดด้วยตนเอง ประกอบด้วย

1.4.1 นโยบายสร้างหน่วยงานเจ้าภาพหรือตั้งคณะกรรมการร่วมหลายฝ่าย ในการประสานการปฏิบัติแก้ปัญหาเด็กเยาวชนกระทำผิด

1.4.2 นโยบายสร้างฐานข้อมูลรวมทุกหน่วยกับฐานข้อมูลกลางภาครัฐ (Big Data Center) เพื่อทราบ สถิติ จุดเกิดเหตุ วิธีการในการกระทำผิด การเฝ้าตรวจ จุดเสี่ยง พื้นที่ปลอดภัย ตำแหน่งสถานบริการ ตำแหน่งเฝ้าตรวจและข้อมูลที่สำคัญอื่นๆ เพื่อใช้อ้างอิงในการปฏิบัติงานป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดหรือการป้องกันอาชญากรรมอื่น

1.4.3 นโยบายการสร้างมาตรฐาน การกำกับดูแลติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

1.4.4 นโยบายภาครัฐให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดอย่างจริงจังมีผู้รับผิดชอบ

2. ตัวแปรตาม การยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (Inhibition of juveniles delinquency) หมายถึง กระบวนการที่จัดกระทำให้เกิดภายในตัวเด็กและเยาวชนที่ทำให้สามารถยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิด ด้วยการ ระงับ ยับยั้ง ลด ละ เลิก การกระทำผิดด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นตัวแปรผลที่เป็นตัวแปรแฝง Exogenous Latent Variables (Unobserved Variable) ที่มีค่าคงที่และถูกวัดด้วยตัวแปรสังเกตได้ Endogenous Variables Manifest (Observed Variables) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการตรวจสอบ ทฤษฎี การทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย

2.1 การมีสติ สัมผัสปัญญา (Mindfulness and Awareness) รู้ตนเองว่ามีอารมณ์อย่างไร เช่น อารมณ์ รัก โกรธ โกรธ หลง โมโห และได้รับการฝึกสอนอบรมการควบคุมอารมณ์ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง

2.2 การรู้ผลกระทบความเสียหายที่เกิดขึ้นกับตนเอง เหยื่อ พ่อแม่ และอื่นๆ

2.3 การรู้การประพฤติดุเป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายว่าเป็นพฤติกรรมไม่ดี และปฏิเสธ

2.4 การรู้การประพฤติดุเป็นพฤติกรรมที่ดี และนำไปปฏิบัติ ใช้การปฏิบัติตามทางสายกลาง

มรรค 8

2.5 การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีสามารถระงับ ยับยั้ง ลด ละ เลิก การกระทำผิดได้ด้วยตัวเอง

3. การสร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ ในกรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างเครื่องมือ

นำผลการศึกษามาสร้างเครื่องมือในการวิจัย จัดเก็บข้อมูล เพื่อนำไปสู่การศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบปัจจัยตัวแปรเชิงสาเหตุ ที่มีอิทธิพล ส่งผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

สร้างแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จะเป็นข้อมูลทั่วไปทางด้านภูมิหลังประชากร จำนวน 5 ข้อ ตัวแปร ประกอบด้วย เพศ กลุ่มอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพการทำงาน ประสพการณ์ที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนกระทำผิด เป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check - list) โดยจะมีตัวเลือกคำตอบหลายคำตอบ แต่ให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว (Multiple Choice Single-Response Scale) โดยเพศและอาชีพจะเป็นการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ส่วนอายุ รายได้ และระดับการศึกษาจะเป็นการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ด้านนโยบายหน่วยงานภาครัฐ โดยพิจารณาจากคำตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ 26 ตัวแปรสาเหตุ

ตอนที่ 3 ปัจจัยการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน 1. การรู้ตนเองและควบคุมพฤติกรรมได้ 2. การรู้ผลกระทบความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิด 3. การรู้การกระทำที่ผิดกฎหมายและปฏิเสธ 4. การรู้การประพฤติดุและปฏิบัติ (มรรค8)

การแปลผลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตโดยกำหนดคะแนนแทนน้ำหนักให้แก่ช่วงของระดับการยับยั้งพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน คำนวณค่าเฉลี่ยและนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายแบบ ลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) คือการยับยั้งพฤติกรรมการกระทำผิด มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ใช้การวัดดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ข้อคำถามทุกข้อ มีความเที่ยงตรงมากกว่า .80 นำแบบสอบถามทดลองสอบจำนวน 33 คน (try-out) แบบสอบถามได้ทดสอบความเชื่อมั่น Conbach's alpha ทั้งฉบับได้ 0.931 และค่าความเชื่อมั่นรายข้อผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อ

กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มหลายขั้นตอนเพื่อเป็นตัวแทน 5 กลุ่มที่อยู่ในพื้นที่สถานศึกษา ดังนี้

กลุ่มที่ 1 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย

- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ชั้นปีละ 9 คน รวม 54 คน	เก็บข้อมูลได้	53 คน
- อาชีวศึกษา 5 ชั้นปี ชั้นปีละ 11 คน	เก็บข้อมูลได้	51 คน
- นักศึกษา เก็บข้อมูลโดยบังเอิญทุกชั้นปี ทุกสาขาวิชา	เก็บข้อมูลได้	87 คน

กลุ่มที่ 2 ครอบครัว เก็บข้อมูล 50 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ เก็บข้อมูล 50 คน

กลุ่มที่ 4 เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้าชุมชน เก็บข้อมูล 50 คน

กลุ่มที่ 5 เจ้าหน้าที่ภาครัฐเก็บข้อมูลโดยบังเอิญทุกหน่วย เก็บข้อมูล 59 คน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

การเก็บข้อมูล

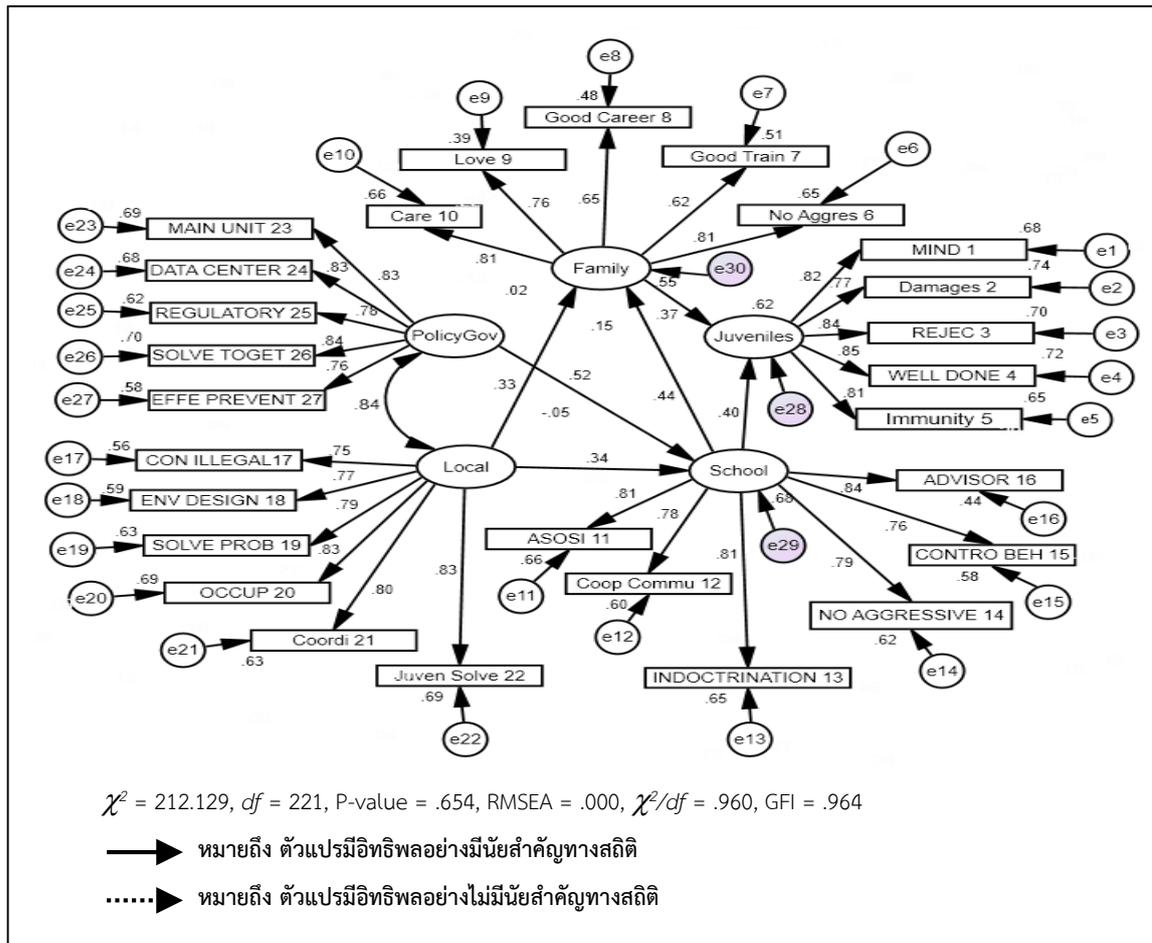
ผู้วิจัยไปพบหัวหน้าสถานศึกษาเพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยชื่อสถานศึกษาจะเก็บไว้เป็นความลับ นำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงและประมวลผล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานและสถิติขั้นสูง วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA: Confirmatory Factor Analysis) (ไชยยันต์ สกกุลศรีประเสริฐ, 2556) เพื่อตรวจสอบโครงสร้าง และ

ยืนยันความสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้กับตัวแปรแฝง และการ วิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับ (Multilevel Structural Equation Modeling: SEM) ด้วยโปรแกรม IBM SPSS AMOS 21(Analysis of Moment Structures) (ฟูลพงศ์ สุขสว่าง, 2557) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิจัยระยะที่ 1

ภาพที่ 3 สมการโครงสร้างที่ปรับใหม่แสดงปัจจัยตัวแปรเชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในภาพใช้คำว่า juveniles

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมการโครงสร้างที่ปรับใหม่ พบว่า สมการโครงสร้างตามสมมติฐานสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 212.129 ค่า χ^2/df เท่ากับ .960 องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 221, P-value เท่ากับ .654 ค่า RMSEA เท่ากับ .000 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ .964

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าสถิติสมการโครงสร้างตามสมมติฐานกับสมการโครงสร้างตามข้อมูลเชิงประจักษ์

Test Statistic	Hypothesized Model	Modified Model
Chi-square (χ^2)	916.841	212.129
df	314	221
P-value	.000	.654
χ^2/df	2.920	.960
GFI	.851	.964
AGFI	.820	.938
RMSEA	.069	.000

ที่มา: จากผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง

จากตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าสถิติความสอดคล้องระหว่างสมการโครงสร้างตามสมมติฐาน (Hypothesized Model) กับสมการโครงสร้างภายหลังการปรับ (Modified Model) พบว่า เมื่อมีการปรับสมการโครงสร้าง สมการมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ลดลงจาก 916.841 เป็น 212.129 ค่า RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation) ลดลงจาก .069 เป็น .000 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เพิ่มขึ้นจาก .851 เป็น .964 และค่า AGFI (Adjust Goodness of Fit Index) ซึ่งแสดงปริมาณความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมที่อธิบายด้วยสมการโครงสร้างโดยปรับแก้ด้วยองค์ประกอบความเป็นอิสระเพิ่มขึ้นจาก .820 เป็น .938 กล่าวโดยสรุป สมการโครงสร้างที่ได้รับการปรับมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงใช้สมการโครงสร้างที่ได้รับการปรับอธิบายอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการยับยั้งพฤติกรรม การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวมต่อปัจจัยตัวแปรเชิงสาเหตุ ที่มีผลต่อการยับยั้งเด็กและเยาวชนกระทำผิด โดยตัวเด็กและเยาวชน (Juveniles)

ปัจจัย (ตัวแปรสาเหตุ)	อิทธิพลทางตรง	อิทธิพลทางอ้อม	อิทธิพลรวม
ปัจจัยการยับยั้งเด็กและเยาวชนกระทำผิด โดยครอบครัว (Family)	.370	.000	.370
ปัจจัยการยับยั้งเด็กและเยาวชนกระทำผิด โดยสถานศึกษา (School)	.396	.162	.558
ปัจจัยการยับยั้งเด็กและเยาวชนกระทำผิด โดยชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย (Local)	-.049	.312	.263
ปัจจัยการยับยั้งเด็กและเยาวชนกระทำผิด โดยหน่วยงานภาครัฐ (Policy)	.146	.297	.443

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวมของปัจจัยการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนโดยครอบครัว โดยสถานศึกษา โดยชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย และโดยนโยบายหน่วยงานภาครัฐ ที่มีอิทธิพลต่อการยับยั้งพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ปัจจัยด้านสถานศึกษามีอิทธิพลทางตรงต่อการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนสูง และเมื่อรวมกับอิทธิพลทางอ้อมผ่านปัจจัยครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษาจะมีอิทธิพลรวมในการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีคะแนนสูงที่สุด ซึ่งสามารถเชื่อมโยงนำข้อมูลไปใช้ในการวางยุทธศาสตร์ในการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้อย่างตรงจุดที่สถานศึกษาและครอบครัว โดยผู้วิจัยขอเสนอตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานการวิจัย ตั้งไว้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัว สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย นโยบายหน่วยงานภาครัฐมีอิทธิพลต่อการยับยั้งพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษา มีอิทธิพลทางตรงต่อการยับยั้งพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลทางอ้อมส่งผลต่อการยับยั้งพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยผ่านตัวแปรคั่นกลางคือ ปัจจัยด้านครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ปัจจัยด้านนโยบายหน่วยงานภาครัฐ มีอิทธิพลทางอ้อมในการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนโดยผ่านตัวแปรคั่นกลางปัจจัยด้านสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยระยะที่ 2 นำผลการวิจัย จากระยะที่ 1 มาจัดทำยุทธศาสตร์การป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฝึกปฏิบัติและประเมินผลด้วยกระบวนการฝึกอบรม (Training) เพื่อพัฒนาให้เด็กและเยาวชนสามารถรู้เข้าใจสถานการณ์การเกิดอาชกรรม ด้วยการรู้ตนเองทุกขณะจิต (Mindfulness) และสามารถควบคุมตนเอง ระวัง ยับยั้ง ลด ละ เลิกพฤติกรรมกระทำผิดด้วยตนเอง จนเกิดเป็นจิตสำนึก (Consciousness) โดยมีแนวทางการพัฒนาวิธีการฝึกอบรมตามเป้าประสงค์ที่เป็นผลจากการวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ฝึกปฏิบัติและประเมินผลเพื่อพัฒนาฟื้นฟู ระบบครอบครัว สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัยให้กลับมามีบทบาทในการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ให้กับเด็กและเยาวชนรู้เข้าใจสถานการณ์การเกิดอาชกรรมด้วยการรู้ตนเองทุกขณะจิต (Mindfulness) จนเกิดเป็นจิตสำนึกที่ดี

(Consciousness) และสามารถควบคุมตนเอง ระวัง ยับยั้ง ลด ละ เลิกพฤติกรรมกระทำผิดด้วยตนเอง เป็นต้นแบบ (Role Model) เพื่อสามารถเป็นผู้อบรมแนะนำเยาวชน (Instructor Coach Training Youth) โดยมีแนวทางการพัฒนาวิธีการฝึกอบรมตามเป้าประสงค์ที่เป็นผลจากการวิจัย

ผลการวิจัยระยะที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญ 8 คนประเมินยุทธศาสตร์ **ด้านบริบท** เห็นว่ายุทธศาสตร์มีความเหมาะสมมากกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีความจำเป็นในการจัดทำยุทธศาสตร์การป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดในระดับมากที่สุด มีความคาดหวังต่อผลสัมฤทธิ์ในระดับมาก **ด้านปัจจัยนำเข้า** 4 ด้าน คือ (1) การรู้และเข้าใจอารมณ์ตนเองว่าเป็นอย่างไรและสามารถควบคุมจัดการอารมณ์ตนเองได้ สามารถระวังยับยั้ง ลด ละ เลิก พฤติกรรมการกระทำผิดได้ด้วย ตนเอง (ฝึกปฏิบัติ ประเมินผล) (2) การรู้ผลกระทบความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิดกับตนเอง เหยื่อ ครอบครัว และส่วนอื่นๆ (3) การรู้ว่าสิ่งที่ผิดต่อกฎหมาย ระเบียบแบบแผน ประเพณี และปฏิเสธ (4) การรู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดี และปฏิบัติ (ใช้แนวทางปฏิบัติ มรรคมิองค์ 8) ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้ในระดับมาก เด็กและเยาวชนเมื่อได้รับการฝึกอบรมจนเกิดจิตสำนึกจะสามารถนำไปปฏิบัติเพื่อยับยั้งการกระทำผิดได้ในระดับมาก แต่กระบวนการฝึกอบรมต้องเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและมีความเข้าใจอย่างแท้จริง **ด้านกระบวนการ** การดำเนินการให้ความรู้ฝึกอบรมเรื่องการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชนตลอดจนปรับบทบาทพัฒนาให้ครอบครัว สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย และกำหนดนโยบายหน่วยงานภาครัฐ ให้สามารถเป็นต้นแบบที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน ด้วยการระวังยับยั้ง ลด ละ เลิก การกระทำผิดด้วยตนเอง ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่าต้องปรับรูปแบบการฝึกอบรมให้เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างทักษะประสบการณ์ที่จะต้องทำให้ บิดามารดา ครอบครัว ครูอาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ มีการรับรู้และเข้าใจอารมณ์ตนเองจนเกิดเป็นจิตสำนึกที่ดีก่อน และสามารถควบคุมอารมณ์ได้ จึงจะสามารถเป็นแบบอย่างให้กับเด็กและเยาวชนได้ด้วยการเป็นตัวแบบที่ดี (Role Model) ให้กับเด็กและเยาวชนปรับรูปแบบการฝึกอบรมเป็นการฝึกปฏิบัติด้วยความเข้าใจ มีตัวแบบให้เห็นและให้สามารถวิเคราะห์ยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดด้วยการ ลด ละ เลิก กำหนดบทบาทตัวเองได้เมื่อเผชิญสถานการณ์ต่างๆ จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาบทบาทของครอบครัว สถานศึกษาและชุมชนท้องถิ่น ให้เป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อส่งผลต่อการยับยั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้ในระดับมาก และมีผลสัมฤทธิ์ในการยับยั้งพฤติกรรมในระดับมาก **ด้านผลผลิต** การนำยุทธศาสตร์การป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดไปประยุกต์ใช้ จะสามารถยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้ในระดับใด ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในระดับมาก และสามารถยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดได้ในระดับมาก การจะมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง

ต้องฝึกปฏิบัติจนเกิดเป็นจิตสำนึกที่ดี โดยยุทธศาสตร์ที่ 1 ต้องกระทำโดยเร่งด่วนเพื่อแก้วิกฤติเด็กและเยาวชนกระทำผิด ยุทธศาสตร์ที่ 2 ให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและไปในทิศทางเดียวกัน และสมควรผลักดันให้ดำเนินการในระดับนโยบายประเทศต่อไป

สรุปและอภิปรายผล

พบว่า สมการโครงสร้างตามสมมติฐานสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยและเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม โดยมีทฤษฎีและผลการวิจัยที่สนับสนุน ดังนี้

สอดคล้องกับทฤษฎีการควบคุมตนเอง self-control Theory และทฤษฎีความผูกพันทางสังคม Bond Theory (Hirschi & Gottfredson, 1990) ที่กล่าวถึงต้นเหตุของการขาดการควบคุมตนเอง และเกี่ยวข้องกับบริบทหลายด้านที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล ขึ้นอยู่กับความผูกพันใกล้ชิดของครอบครัว เพื่อน และ ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน Differential Associations Theory ของ Sutherland (Sutherland, Cressey, & Luckenbill, 1992) การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรจากกระบวนการคบหาสมาคมที่แตกต่างตามที่ผู้วิจัยได้อ้างถึงแล้ว และนำไปอธิบายถึงการเกิดพฤติกรรมของบุคคลในด้านต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพื้นฐานทางจิตวิทยาในเรื่องของทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theories) (Freud, 1964) โดย ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ฟรอยด์ เชื่อว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์เริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็ก ธรรมชาติของมนุษย์เกิดมาพร้อมกับแรงขับทางสัญชาตญาณ (Instinctual Drive) ซึ่งเป็นพลังงานที่สามารถเปลี่ยนแปลงรูปร่างและเคลื่อนไหวได้ จิตจึงเป็นพลังงานอีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงและไม่เคยหยุดนิ่ง ซึ่งบางครั้งอาจจะแสดงออกมาในรูปแบบของสัญชาตญาณทางเพศ (Sexual Instinct) ฟรอยด์ ยังได้อธิบายว่าสัญชาตญาณจะแสดงออกมาในรูปของพลังขับทางเพศที่เรียกว่า ลิบิโด (Libido) ซึ่งจะส่งผลต่อแสดงพฤติกรรมตามความต้องการพื้นฐาน (Id Ego Superego) และยิ่งสอดคล้องเป็นไปตามทฤษฎีพฤติกรรมลำดับความต้องการพื้นฐาน 5 ชั้น ที่มนุษย์ต้องมีไปตามลำดับขั้นของความต้องการพื้นฐาน ของ Maslow (Maslow & Frick, 1989) และทฤษฎีของคำสอนทางพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้า ในเรื่องของ การรู้ตนเอง ทุกขณะจิต เพื่อรู้อารมณ์และสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมตนเองได้ ที่เรียกว่าการมีสติ สัมปชัญญะ (พุทธทาสภิกขุ, 2544) ที่ใช้ในการควบคุมพฤติกรรมที่เป็นผลที่มาจากเหตุคือความไม่รู้ ไม่เข้าใจ การเกิดขึ้นของธรรมชาติในตัวบุคคลผ่านมาทางประสาทรับสัมผัสทั้ง 5 และเกิดการยึดติดยึดมั่นถือมั่นว่า สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้ตนเองมีความสุข มีความพึงพอใจ และยึดมั่นในจิตว่าเป็นของตนตามที่จิตใจชอบ

และหากมีใครมาขัดขวางก็จะแสดงพฤติกรรมตอบโต้ออกไปโดยขาดการควบคุมทางอารมณ์ ขาดการยับยั้ง
พฤติกรรมกระทำผิด ทำให้มีการแสดงพฤติกรรมรูปแบบต่างๆ ตั้งแต่ระดับเบาๆ เช่น พฤติกรรมติฉินนินทา
พฤติกรรมอิจฉาริษยา พฤติกรรมติเตียนอย่างรุนแรง พฤติกรรมทำร้ายร่างกาย และพฤติกรรมฆ่าให้ตาย
เพื่อสนองตอบความต้องการของตน ต่อความรู้สึกคับข้องใจที่ถูกขัดกับอารมณ์ปรารถนาของตน
ซึ่งจากการศึกษาแนวหลักคำสอนทางพุทธศาสนา มีความเป็นสากลเป็นวิทยาศาสตร์และเป็นเหตุเป็นผลที่
อธิบายถึงสภาวะจิตที่อยู่ภายในว่าเพราะเหตุใดจึงเกิดอารมณ์และแสดงพฤติกรรมออกมาได้อย่างลึกซึ้ง
มากกว่าทฤษฎีทางตะวันตกสอดคล้องกับหลักวิชาการทางจิตวิทยา แต่การอธิบายปรากฏการณ์ภายในจิตใจ
ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมอธิบายได้ยากมากเพราะไม่เห็นเป็นรูปธรรมและมีความซับซ้อนและเชื่อมโยงหลาย
ระบบ การขาดการยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เพราะเกิดอารมณ์ที่ส่งผลต่อ
พฤติกรรมกระทำผิดเพื่อตอบสนองความต้องการของตนทำให้ขาดการยับยั้งซึ่งใจ สามารถมีพฤติกรรมกระทำ
ผิดได้ทุกความผิด ในขณะที่เดียวกันการกระทำผิดที่เกิดเพราะฤทธิ์ยาเสพติด หรือการเมาสุรา
เช่นเดียวกัน ที่ทำให้สมองส่วนการควบคุมการรู้ตนเองในปัจจุบัน สูญเสียไปทำให้ไม่สามารถยับยั้ง
พฤติกรรมกระทำผิดได้ เมื่อพฤติกรรมแสดงออกเพื่อตอบสนองความต้องการทางอารมณ์เสร็จสิ้น
ผลที่ตามมาจะเกิดการสูญเสียที่เรียกว่าเกิดความทุกข์ เพราะไม่สามารถควบคุมการรู้ตนเองในขณะที่
กระทำได้

จากผลการวิจัยโมเดลสมการโครงสร้างที่สร้างขึ้นโดยมีทฤษฎีและงานวิจัยสนับสนุนมีความ
สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในครั้งนี้ แสดงว่า “โมเดลสมการโครงสร้างนี้” สามารถนำไปใช้เป็น
โมเดลเพื่อพัฒนา “เด็กและเยาวชน” และพัฒนาบริบทที่อยู่รอบตัวเด็กและเยาวชน โดยโมเดลนี้จะแสดง
ให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายในการพัฒนา (End/Goal) และวิถีทางการพัฒนา (Means) เพื่อเป็นยุทธศาสตร์
ในการพัฒนา และได้รับการประเมินผลสำเร็จ (Evaluating) พบว่า สามารถนำมาประยุกต์ที่มาของ
การเกิดพฤติกรรมกระทำผิดได้ทุกเหตุการณ์ ทุกบุคคล และทุกกาลเวลา และทุกสภาพสิ่งแวดล้อม

ผลการวิจัยพบว่า มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมใดๆ ภายใต้จิตสำนึกพื้นฐานของสัญชาตญาณ
การเอาตัวรอดเพื่อตอบสนองความต้องการที่อยู่ภายในจิตใจของตนเสมอ โดยจะพิจารณาในเรื่องของตนเอง
ก่อนคนอื่นเสมอ เช่น ถ้าหิวอาหารหรือน้ำ อาจจะต้องแสวงหามาด้วยการกระทำผิดเพื่อให้ได้น้ำและ
อาหารเมื่อได้มาก็จะนึกถึงตัวเองก่อนคนอื่น ถ้าถูกแย่งอาหารไป ก็จะต้องต่อสู้กัน เพื่อให้มีชีวิตรอด
ถ้ามีความต้องการทางเพศและไม่รู้ไม่เข้าใจในเรื่องการควบคุมอารมณ์ เพื่อตอบสนองการมีอารมณ์
ทางเพศก็จะมีพฤติกรรมข่มขืน หรือทำอนาจารกับคนอื่นๆ ที่ไม่มีทางสู้ หรือในโอกาสเวลาสถานที่

ที่เหมาะสมโดยไม่สนใจต่อความผิด ความเสียหาย พฤติกรรมคนจึงมีพื้นฐานมาจากการเอาตัวรอด
สัญชาตญาณการมีชีวิตอยู่และการสืบสายพันธุ์

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำมาอธิบายปรากฏการณ์ของพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่
กระทำผิดได้และสามารถสร้างแนวทางการป้องกันการกระทำผิดได้ ตามทฤษฎีเกี่ยวกับสาเหตุ
การกระทำผิดได้อธิบายถึงพฤติกรรมกระทำผิด เช่น บุคคลกระทำผิดเพราะอยู่ในกลุ่ม (แก๊ง)
ที่มีการกระทำผิดพบเห็นแบบอย่างไม่ดี หรือการคบเพื่อนที่เกรงจะคล้อยไปกระทำผิดเพราะการเลียนแบบ
จากเพื่อนชักชวนกระทำผิดเพราะความยากจน แต่ถ้านำมาวิเคราะห์จากเหตุการณ์จริง จะพบว่า
ไม่ใช่คนจนทุกคนที่กระทำผิด ตัวอย่างคนจนเก็บเงินจำนวนมากหรือของมีค่าก็นำมาส่งคืนเจ้าของ
และตัวอย่างคนมีเงินมากก็ทำผิดด้วยการทุจริตคอร์ปชั่นได้เช่นเดียวกัน การมีความรู้สูงมิได้เป็นตัวบ่งบอกถึง
พฤติกรรมสุดท้ายที่จะไปกระทำผิดได้ หากเมื่อถึงจุดที่ขาดการยับยั้งการกระทำผิด ไม่สามารถควบคุมอารมณ์
ความต้องการได้ ก็แสดงพฤติกรรมกระทำผิดได้เช่นกัน เช่น กรณีผู้มีความรู้สูงระดับปริญญาเอก
ตัดสินใจยิงผู้อื่น และยิงตัวตายตาม ผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงานระดับสูงสุดของระบบราชการ ควบคุม
อารมณ์โลกไม่ได้ ทำทุจริต สุดท้ายต้องทำการฆ่าตัวตาย

ผลการวิจัยพบว่า การที่จะทำให้เด็กและเยาวชนสามารถยับยั้งพฤติกรรมกระทำผิดได้ด้วย
ตัวเอง จะต้องเกิดจากกระบวนการเรียนรู้อย่างถูกต้องทั้งระบบในเรื่องของการรู้และเข้าใจอารมณ์ตนเอง
และสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ จะต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดเป็นจิตสำนึกและต้องได้รับความ
ร่วมมือกันทุกฝ่าย ได้แก่ ครอบครัว สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น นโยบายหน่วยงานภาครัฐที่จะต้องม
ีบทบาทร่วมกันในการหล่อหลอมแนวความคิด บูรณาการการปฏิบัติอย่างประสานสอดคล้อง
สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องตลอดจนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน จึงจะสามารถไปชี้นำอบรมบ่มนิสัย
ให้กับเด็กและเยาวชนในยุค 4.0 ได้ นอกจากนี้ส่วนที่เกี่ยวข้องที่เป็นบริบทรอบตัวเด็กและเยาวชน
(Micro System) ได้แก่ พ่อแม่ ครูอาจารย์ ก็จะต้องเข้าใจในเรื่องของการเกิดอารมณ์และการควบคุม
อารมณ์ เช่นเดียวกัน ต้องได้รับการฝึกฝนและเข้าใจพื้นฐานของการเกิดอารมณ์ต่างๆ และสามารถควบคุมได้
เพื่อให้แสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง ก็จะสามารถทำให้เป็นแบบอย่าง (Role Model) ให้กับเด็กและเยาวชนได้
ซึ่งจะส่งผลต่อการยับยั้งการกระทำผิดได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 การวิจัยครั้งนี้ สามารถขยายผลในการวิจัยให้ลึกซึ้งมากขึ้นโดยการเพิ่มเติมการออกแบบกิจกรรมการทดลองฝึกอบรมเด็กเยาวชนในสถานพินิจก่อนปล่อยตัว และติดตามผลหลังปล่อยตัว ว่ามีการกระทำผิดซ้ำหรือไม่ และดำเนินการวิจัยเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิดในมิติอื่นๆ

1.2 การวิจัยเพื่อป้องกันการกระทำผิด สามารถขยายผลเพื่อวิจัยไปในกลุ่มวัยต่างๆ รวมทั้งวัยผู้ใหญ่ เพื่อป้องกันการกระทำผิด

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 ภาครัฐควรกำหนดนโยบายในเรื่องการป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิด โดยให้มีหน่วยงานเจ้าภาพ หรือคณะกรรมการร่วมหลายฝ่ายทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทางการปฏิบัติ ประสานการปฏิบัติ ติดตามประเมินผล ร่วมประชุมกำหนดมาตรการวิธีการเชิงป้องกัน โดยใช้ฐานข้อมูลร่วมกับเด็กและเยาวชนกระทำผิด การสร้างกิจกรรม แนวทางปฏิบัติ และตัวชี้วัด การประเมินผล ในสถานศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีหลักเกณฑ์มาตรฐานในเรื่องการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความประพฤติที่ดี เพื่อสามารถควบคุมอารมณ์และไม่ไปเป็นผู้กระทำผิด โดยประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบของกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ เด็กและเยาวชน ครอบครัว สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้มีการขับเคลื่อน ติดตามประเมินผล เพื่อลดปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ด้วยการสามารถยับยั้งการกระทำผิดได้ด้วยตนเองและจะสามารถประหยัดงบประมาณได้ เนื่องจากการดำเนินการแบบบูรณาการหน่วยงาน

2.2 ภาครัฐโดยชุมชนท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ต้องมีนโยบายแนวปฏิบัติ สสำรวจครอบครัวที่มีเด็กและเยาวชน เป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสกระทำผิด โดยต้องเข้ามาแทรกแซงหาข้อมูลสาเหตุ ตลอดจนเสริมสร้างอาชีพและรายได้ที่ถูกต้องเหมาะสมให้กับครอบครัว สามารถดำรงชีพได้อย่างเพียงพอเหมาะสม และมีกิจกรรมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่เด็กและเยาวชน ในเรื่องระเบียบวินัย การเคารพกฎหมาย การรู้ว่าสิ่งใดผิดและปฏิเสธ การรู้ว่าสิ่งใดถูกและปฏิบัติ และมีกิจกรรมรณรงค์ร่วมมือกับครอบครัว เพื่อแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดร่วมกัน

3. ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา

ภาครัฐโดยสถานศึกษาและชุมชนท้องถิ่นและครอบครัว ต้องร่วมมือกันในการประสานงาน ติดตามตรวจสอบพฤติกรรมครอบครัว เด็กและเยาวชนในโรงเรียนสถานศึกษา และในชุมชน โดยผ่านการประชุมหมู่บ้าน หรือประชาคม เพื่อรับฟังปัญหาโดยมีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันทั้งในโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะนิสัยที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน โดยเพิ่มมาตรการทางการศึกษาจากที่เน้นเรื่องผลการเรียน การสอบ โดยให้เพิ่มเติมการสร้างคุณภาพชีวิตดีในโรงเรียน และกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการฝึกฝนเด็กและเยาวชน โครงการเสริมสร้างระเบียบวินัยในโรงเรียน เช่น การเข้าแถวเรียงลำดับก่อนหลังทุกกิจกรรม การจัดระเบียบในโรงเรียน เช่น โครงการใส่หมวกนิรภัยทุกครั้ง ที่เข้ามาในสถานศึกษา รวมทั้งจัดระเบียบการแสดงความเคารพระหว่างผู้ใหญ่ผู้น้อย และโครงการอื่นๆ ที่เป็นการปลูกฝังให้เด็กและเยาวชน มีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อที่สามารถยับยั้งการกระทำผิดได้ด้วยตัวเอง รวมทั้งการสร้างเกณฑ์ และกำหนดตัวชี้วัด เพื่อสามารถวัดผลได้ในเรื่องของ อุปนิสัย ความประพฤติ และระเบียบวินัย และเพิ่มเติมคุณสมบัติของนักเรียน นักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษา ต้องผ่านเกณฑ์การรับรองความประพฤติประกอบด้วย โดยจัดทำเป็นระบบให้เหมือนเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษา เพิ่มเป็นการประกันความประพฤติของนักเรียนโดยมีเกณฑ์ที่ชัดเจนวัดผลได้เพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2558). รายงานจำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี. กรุงเทพฯ: กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- ไชยันต์ สกกุลศรีประเสริฐ. (2556). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. วารสารจิตวิทยาคลินิก. 44(1); 1-16.
- พูลพงศ์ สุขสว่าง. (2557). หลักการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์. 6(2); 136-145.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2557). ย้อนรอยสุสานทารก 2,002 ศพ วัดไผ่เงิน ดวงวิญญาณที่ไม่มีโอกาส ร้องขอชีวิต. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/content/463755>
- พุทธทาสภิกขุ. (2544). ศึกษาธรรมะอย่างถูกวิธี. จังหวัดสุราษฎร์ธานี: ธรรมทานมูลนิธิสวนโมกขพลาราม.
- วชิรเมธี ว. (2552). Love Analysis มหัศจรรย์แห่งรัก. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หน้าเทพา

- E H Sutherland, D R Cressey and D F Luckenbill. (1992). **Principle of Criminology**. USA.: Rowman&Littlefield.
- Hirschi T. and Gottfredson M. (1990). **A general Theory of crime**. USA: Stamford University.
- Joseph H.Rankin and L. Edward Wells. (2016). **Social Control and Self Control Theorys of Crime and Deviance**. New York: Routledge.
- Maslow A. and B W Frick. (1989). **Humanistic Psychology Conversations**. Indiana USA.: Wyndham Hall Press.
- Sigmund Freud. (1964). **Group Psychology and Analysis of The Ego Sigmund Freud**. USA.: Bantam Books.
- Talcot Parsons Robert F. Bales. (2014). **Family: Socialization and Interaction Process**. Grate Britain: Routledge is an imprint of the Taylor & Francis Group.
- World report on violence and health. (2002). **Violence and Injury Prevention**. Geneva: world Healt Organization.

ผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด

E-mail:

พันตำรวจเอก ศรุต สงวนสุข

สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถนนพระราม 1 แขวงปทุมวัน
เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

sarut91@gmail.com